

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel wydania ustawy

Obecnie podstawowym aktem regulującym zasady działalności prasy i dziennikarzy jest ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r, poz. 1914), a więc akt przyjęty w niespełna pół roku po formalnym zniesieniu przez komunistyczne władze PRL stanu wojennego. Już sam ten fakt czyni go aktem, który dawno powinien być uchylony i zastąpiony przepisami adekwatnymi do aktualnych uwarunkowań funkcjonowania środków komunikacji społecznej. Tym bardziej, że zgodnie z art. 14 Konstytucji: *Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność prasy i innych środków społecznego przekazu*. Niezależnie od wątpliwości terminologicznych jakie powstają na tle użytych w tym przepisie pojęć, należy jednoznacznie stwierdzić, że obecny stan prawny nie odpowiada zakresowi gwarancji ustanowionych w art. 14. Ustawa Prawo prasowe zawiera regulacje nieadekwatne do obecnego ustroju Rzeczypospolitej Polskiej, nie odpowiada potrzebom związanym uwarunkowaniami społeczno-gospodarczymi. Dodatkowo przepisy dotyczące prasy i dziennikarzy zawiera ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722) i także ustawa z dnia 22 czerwca 2016 r. o Radzie Mediów Narodowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 692). Postęp technologiczny w środkach masowego przekazu i nowe formy działalności prasowej i dziennikarskiej w dużym stopniu sprawiają, że iluzoryczne stają zasady i standardy określone Konstytucji RP stanowiącej w art. 54 ust. 1 że: *Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, przy jednoczesnym poszanowaniu innych zasad, praw i swobód obywatelskich jak prawo do prywatności, równość wobec prawa*. Prowadzi to do:

- braku rzetelności w przekazach medialnych i wpływa na ich stronniczość;
- braku realnych konsekwencji za nieprzestrzeganie zasad poprawnego dziennikarstwa;
- uzależnienia mediów uwarunkowaniami ekonomicznymi i politycznymi;
- nieobjęcia jednolitymi przepisami form komunikacji społecznej prowadzonych w tzw. nowych mediach (mediach społecznościowych) i nieuwzględnienia specyfiki funkcjonowania platform globalnych (Meta, platforma „X”, Google, itp.);
- nieuwzględnienia zagrożeń związanych z rozwojem i upowszechnianiem się sztucznej inteligencji w środkach masowego przekazu.

Konieczna jest zatem istotna zmiana przepisów ustawowych w celu uaktualnienia regulacji w